
SNJEŽANA DOBROTA

NIKOLA BUBLE U SVJETLU ZNANSTVENOG I GLAZBENO-
PEDAGOŠKOG RADA

Pregledni rad

UDK: Buble, N.:781.7:7.07

78.072 Buble, N.:37

NACRTAK

U radu su prikazani neki aspekti Bublina znanstveno-muzikološkog, odnosno glazbeno-kulturološkog i pedagoškog rada. Polazeći od suvremenih etnomuzikoloških i antropoloških ideja, Buble zauzima značajno mjesto u okvirima domaće i svjetske etnomuzikologije. Osim toga, on ima istaknutu ulogu u akademskoj zajednici, obnašajući vrlo odgovorne i važne funkcije kao član i predsjednik različitih povjerenstava. Posebno mjesto u ovom radu zauzima Bublina glazbeno-pedagoška djelatnost na različitim visokoškolskim institucijama te doktorski studij Etnomuzikologije koji je Buble utemeljio.

Ključne riječi: Nikola Buble, etnomuzikologija, glazbena pedagogija.

UVOD

Nikola Buble rodio se 1950. godine u Splitu. Nakon završene Srednje pomorske škole u Splitu diplomirao je na Pedagoškoj akademiji i apsolvirao na Višoj pomorskoj školi u Splitu. U Sarajevu je studirao na Muzičkoj akademiji i Filozofskom fakultetu. Akademski stupanj magistra etnomuzikologije stekao je na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu, a zvanje doktora muzikoloških znanosti postiže na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Ljubljani. Usavršavao se kod hrvatskih i europskih stručnjaka iz područja etnomuzikologije, kao što su akademici Cvjetko Rihtman i Jerko Bezić.

Fascinantna je heterogenost područja na kojima Buble djeluje i bilježi izniman uspjeh. Tako od 1980. godine djeluje kao *regens chori* benediktinskog samostana sv. Nikole u Trogiru, kao dirigent nastupao je širom Hrvatske i Europe a najveće je uspjehe postigao kao zborovođa Djevojačkog zbora Glazbene škole Josipa Hatzea u Splitu. Bio je dugogodišnji umjetnički voditelj i dirigent Klape Trogir s kojom je nastupao širom svijeta i objavio dvadesetak diskografskih izdanja.

Buble je i prvi dirigent orkestra Hrvatske ratne mornarice (1991). Osim toga, bio je umjetnički direktor brojnih manifestacija: *Smotre jadranskog folklor*a, *Međunarodne smotre mediteranskog folklor*a, *Festivala dalmatinskih klapa* i *Međunarodnog hrvatskog festivala mandolinista*. Član je *Društva folklorista Hrvatske*, *Društva pedagoga Hrvatske*, *Hrvatskog muzikološkog društva*,

Hrvatskog društva skladatelja te međunarodne udruge *International Council for Traditional Music*. Suradnik je većeg broja međunarodnih institucija, poput sveučilišta Queen's University u Belfastu, Muzikološkog instituta u Sarajevu te brojnih glazbenih i kulturoloških časopisa. Član je uredništva većeg broja zbornika, zbirki folklorne glazbe i glazbenih izdanja, a od 1992. godine glavni je i odgovorni urednik međunarodnog znanstvenog časopisa *Južnohrvatski etnomuzikološki godišnjak Bašćinski glasi* koji predstavlja jedinstven i originalan prinos hrvatskoj etnomuzikologiji. Sudjeluje u radu brojnih stručnih i ocjenjivačkih sudova u zemlji i inozemstvu. Bio je voditelj i aktivni sudionik više desetaka domaćih i međunarodnih znanstvenih i umjetničkih skupova. Skladao je manji broj vokalnih i instrumentalnih djela koja se temelje na glazbenim obilježjima dalmatinskog urbanog folklora, a koja se izvode i snimaju širom svijeta.

Obnašao je dužnost predsjednika Povjerenstva za evaluaciju visokih glazbenih škola Nacionalnog vijeća za visoko obrazovanje Republike Hrvatske, bio je član Senata i Povjerenstva za priznavanje stranih diploma Sveučilišta u Splitu, član Nacionalnog vijeća za znanost Republike Hrvatske, Područnog vijeća za Humanističke znanosti Republike Hrvatske te predsjednik Područnog vijeća za umjetnost Republike Hrvatske. Član je Matičnog odbora za polja povijesti, povijesti umjetnosti, znanosti o umjetnosti, arheologije, etnologije i antropologije, a bio je i višegodišnji dekan Umjetničke akademije Sveučilišta u Splitu.

Miliša ističe: »Desetljećima je dr. N. Buble stjecao ugled i izvan granica Hrvatske ponajviše kao znanstvenik, predavač, član žirija na međunarodnim natjecanjima, dirigent, ugledni voditelj klapa, umjetnički ravnatelj Festivala klapa u Omišu, dekan Umjetničke akademije u Splitu... Sve te aktivnosti se udružuju u njegovu stalnu i prepoznatljivu osobinu sustavnog istraživača, koji danomice »osluškuje« glazbeno bilo i to najradije neposrednim kontaktom s glazbenicima, znanstvenicima, instrumentalistima i pjevačima poglavito u dalmatinskom podneblju« (Miliša, prema Buble, 2004, 116).

ZNANSTVENA DJELATNOST

Početkom osamdesetih godina prošlog stoljeća Buble se okreće znanstvenomuzikološkom, odnosno glazbeno-kulturološkom radu. »Njegov rad ima naglašenu vjerodostojnost jer je plod uspješnog glazbenog teoretičara/znanstvenika i praktičara umjetnika/pedagoga« (Miliša, prema Buble, 2004, 121).

Buble je objavio četrdeset i osam knjiga, i to devetnaest kao autor, sedamnaest kao urednik te dvanaest zbirki u svojstvu urednika, melografa, autora glazbe, obrađivača i harmonizatora. Autor je stotinu znanstvenih i stručnih radova te dva-deset i devet diskografskih izdanja.

Posebno mjesto u Bublino radu predstavlja njegova melografska aktivnost; on kontinuirano zapisuje živu glazbenu praksu ljudi, ali i onu glazbenu praksu koja

nije bila u funkciji. Njegovo je načelo, koje je u skladu sa suvremenim etnomuzikološkim načelom, da prikuplja sve ono što slobodno i izravno komunicira u relativno manjim skupinama ljudi, odnosno sve ono što postoji u glazbenom izrazu određenog kraja i vremena.

U svom znanstvenom radu Buble polazi od suvremenih etnomuzikoloških i antropoloških ideja pa tako objašnjava glazbu kao »zvuk koji je organiziran u društveno prihvaćenim oblicima, a pravljenje glazbe (glazbovanje) može se smatrati kao forma naučenog ponašanja« (Buble, 1988, 11; 1997).

Kad je riječ o definiciji kulture, i ovdje je Buble u skladu sa suvremenim kulturološkim i etnomuzikološkim trendovima. Kako ističe Williams, kultura je »jedna od dvije ili tri najkompliciranije riječi u engleskom jeziku. Uzrok tome jednim se dijelom nalazi u njenom zamršenom povijesnom razvoju u nekoliko europskih jezika, ali većim dijelom u činjenici da je ona postala važan pojam u nekoliko različitih intelektualnih disciplina, kao i u nekoliko zasebnih i nespojivih sustava razmišljanja« (1983, 87). O kulturi se obično raspravlja sa sljedećih stajališta: (1) kultura kao umjetnost i umjetnička djelatnost; (2) kultura kao način života; (3) kultura kao proces razvoja (prema Baldwin *et al.*, 1999, 4-7). I Buble promatra kulturu kao »način života, odnosno, način mišljenja i način ponašanja, akcija« (ibid., 11).

Kao rezultat poimanja glazbe i kulture, Bublina definicija glazbene kulture veoma je široka, kao »svekolika glazbena djelatnost ljudi, svih slojeva društva određene veće ili manje ljudske zajednice, koja se manifestira u glazbenom ponašanju i mišljenju – u glazbenom životu pojedinaca te manjih ili većih skupina ljudi, odnosno, njihovih glazbenih akcija predočenih kroz društveno prihvaćene oblike, tj. forme naučenog glazbenog ponašanja« (Buble, ibid., 11).

O Bublinoj znanstvenoj i umjetničkoj djelatnosti pisao je velik broj autora u stručnim i znanstvenim izdanjima te u dnevnom tisku. Tako Marić (2001, 82-89) analizira melografski rad četvorice glazbenika, i to – Vladoja Berse, Ludvika Kube, Franje Ks. Kuhača i Nikole Buble. U analizi Bublina rada autorica se usredotočuje na zbirku *Vokalna folklorna glazba grada Trogira i Donjih Kaštela od 1875. do 1975.* (Buble, 1985). U zbirci se nalaze zapisi prikupljene građe s područja Trogira i Donjih Kaštela različitih melografa i različite starosti zapisa. Autorica uočava veći broj različitih vrsta glazbenih pojava među kojima se po brojnosti izdvaja klapska pjesma, zatim određeni broj pjesama koje se pjevaju u gradu ali imaju neke specifičnosti koje se ne nalaze u urbanoj pučkoj pjesmi tipa klapske pjesme (ibid., 82).

U okviru Bublina znanstvene djelatnosti značajno mjesto zauzimaju znanstveni projekti. Tako je bio član međunarodnog glazbenog kulturološkog projekta povodom 2000 godina kršćanstva pri Papinskom institutu za crkvenu glazbu u Vatikanu.

Godine 1993. Buble je pokrenuo znanstveni projekt Glazbena kultura stanovnika južne Hrvatske u okviru programa Studia Mediterranea – interdisciplinarna istraživanja, Filozofski fakultet Sveučilišta u Splitu, na Umjetničkoj akademiji Sveučilišta u Splitu. Projekt ima posebno značenje za očuvanje, razvoj i promicanje glazbene kulture južne Hrvatske, za područje vezano uz hrvatsku obalu i otoke. Cilj je projekta razotkrivanje i predočenje posebnog i zajedničkog u glazbenom identitetu južne Hrvatske u odnosu na susjedne glazbene kulture kako bi se takav identitet mogao sagledati u nacionalnom, mediteranskom i europskom kontekstu.

Zadaci projekta mogu se klasificirati u četiri skupine, i to:

1. sakupljanje živih primjera i arhivske građe, tzv. autorske i narodne glazbe;
2. osluškivanje glazbe kao oblika komunikacije među ljudima te prepoznavanje u njezinoj pojavnosti višestrukog simboličkog značenja;
3. istraživanje i znanstvena obrada glazbene kulture u svim oblicima njezina postojanja, istraživanje formalnih i sadržajnih promjena u glazbenom svijetu svekolikog stanovništva, a ne samo u glazbenom svijetu pojedinaca i skupina te analiza slojevitosti glazbenog postojanja »u kulturi ili kao kulture«;
4. proučavanje koegzistencija glazbenih zvukova s različitih područja i povijesnih razdoblja koja odražavaju faze razvoja glazbene kulture dijela Hrvata u ovisnosti o autohtonim geografskim i psihološkim te kulturološkim i sociološkim značajkama (<http://zprojekti.mzos.hr/page.aspx?pid=96&lid=1>).

Osim znanstvenog, projekt ima odgojno-obrazovni karakter jer je u okviru projekta stasala nova generacija etnomuzikologa koja živi i djeluje na području Dalmacije. Društveno značenje projekta manifestira se u tome da se predviđena širina suvremenog etnomuzikološkog pristupa primjenjuje na glazbenu kulturu južne Hrvatske.

GLAZBENO-PEDAGOŠKA DJELATNOST

Do 1982. godine Buble je djelovao kao glazbeni pedagog u Glazbenoj školi Josipa Hatzea u Splitu, a od tada radi na Filozofskom fakultetu u Zadru, OOUR u Splitu, na Odsjeku za glazbenu kulturu, odnosno na Umjetničkoj akademiji Sveučilišta u Splitu.¹

1 U okviru Više pedagoške škole u Splitu, koja je osnovana 1945. godine, otvorena je studentska grupa za muzički odgoj (1958.). Studenti su mogli upisati jednopredmetni ili dvopredmetni studij, u kombinaciji sa studijem hrvatskoga, talijanskoga ili engleskoga jezika. Godine 1961./62. osniva se Pedagoška akademija, kao dvogodišnja viša škola na kojoj se realizirao dvogodišnji studij Muzike, odnosno Glazbe (1964. - 1978.). Godine 1978. Pedagoška akademija integrira se s Filozofskim fakultetom u Zadru i djeluje pod nazivom Filozofski fakultet Zadar – Nastavnički studij u Splitu. Od akademske godine 1979./80. Studij glazbe postaje četverogodišnji i obrazuje profesore glazbe. Godine 1983. splitski dio Filozofskog fakulteta u Zadru postaje samostalni OOUR Prirodoslovno-matematičkih znanosti i studija odgojnih

Od 2002. godine vanjski je suradnik Odjela za sociologiju Sveučilišta u Zadru (poslijediplomski studij Kultura i društvo), a od 2004. godine radi kao vanjski suradnik Odjela za glazbenu umjetnost Sveučilišta u Mostaru. Zajedno sa studentima istraživao je teren zapadne Hercegovine i središnje Bosne, a posebna pozornost tijekom stručnih ekskurzija usmjerena je prema glazbenoj kulturi Hrvata u spomenutim područjima. Rezultat takvog etnomuzikološkog interesa publiciranje je velikog broja studentskih radova koji su u pisanom obliku konstatirali stanje na terenu. Navedena aktivnost urodila je utemeljenjem Odsjeka za Etnomuzikologiju na Fakultetu prirodoslovno matematičkih i odgojnih znanosti Sveučilišta u Mostaru. Godine 2007. započinje Bublina suradnja s Odjelom za kulturnu antropologiju Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Ljubljani.

Velik je broj kolegija kojima je Buble nositelj i izvoditelj. Neki od njih su: Etnomuzikologija, Glazbe svijeta, Narodna glazbala, Etnomuzikološka istraživanja i terenski rad, Crkvena glazba, Dalmatinska tradicijska glazba, Tradicijska glazba Bosne i Hercegovine, Teorija glazbe, Dirigiranje i Osnove vokalne tehnike.

Budući da je Buble svoj najveći glazbeno-pedagoški doprinos ostvario na studiju glazbe u Splitu, u nastavku je prikazan njegov glazbeno-pedagoški angažman na toj instituciji od osamdesetih godina prošlog stoljeća do 2015. godine.

Tako je u programu iz 1984. godine,² u okviru obrazovnog profila profesor glazbene kulture (Tablica 1), Buble predavao sljedeće kolegije: Osnove vokalne tehnike, Etnomuzikologija, Dirigiranje i Repetitorij teorije glazbe.

područja Filozofskog fakulteta u Zadru, a 1991. godine dobiva status samostalnog fakulteta unutar kojega djeluje Zavod za glazbenu kulturu na kojemu se obrazuju profesori glazbene kulture. Umjetnička akademija osnovana je 1997. godine (Milin-Ćurin, 1998; Tomić-Ferić, 2009).

² Navedeni program donesen je na državnoj razini, pod nazivom Okvirni obrazovni programi za sedmi stupanj stručne spreme usmjerenog obrazovanja. Znanstvena oblast humanističkih i društvenih znanosti. Struka: kulturno-umjetnička i odgojno-obrazovna. Obrazovni profil: dipl. filmski i tv montažer, dipl. dramaturg – komparatist, akademski muzičar kompozitor, akademski muzičar dirigent, akademski muzičar (21 kulturno-umjetnički i 21 odgojno-obrazovni smjer), dipl. muzikolog, dipl. tonski majstor, prof. teorijskih glazbenih predmeta, prof. povijesti glazbe, prof. glazbene kulture, akademski slikar – grafičar, akademski kipar, akademski slikar.

Tablica 1. Okvirni obrazovni program za sedmi stupanj stručne spreme usmjerenog obrazovanja. Obrazovni profil: profesor glazbene kulture (1984.)

PROFIL: PROFESOR GLAZBENE KULTURE	Godine i semestri							
	I		II		III		IV	
	1	2	3	4	5	6	7	8
	PSV	PSV	PSV	PSV	PSV	PSV	PSV	PSV
1. Osnove marksizma	11	11						
2. Osnove općenarodne obrane i društvene samozaštite	1 1	1 1	1 1	1 1				
3. Teorija i praksa socijalističkog samoupravljanja			11	11				
4. Strani jezik	1 1	1 1	1 1	1 1				
5. Tjelesni odgoj	2	2	2	2				
6. Uvod u povijest umjetnosti	2	2						
7. Opća pedagogija			2 1	2 1				
8. Psihologija odgoja i obrazovanja	2 1	2 1						
9. Didaktika					2 1	1 1		
10. Sociologija odgoja i obrazovanja							1	1
11. Kultura govorenja i pisanja	1	1						
12. Metodika nastave teorijskih glazbenih predeta						2	2	
13. Seminar iz metodike nastave glazbene kulture							4	4
14. Zbor	4	4	4	4	4	4	4	
15. Osnove vokalne tehnike	1	1						
16. Poznavanje instrumenata					1	1		
17. Etnomuzikologija					2	2		
18. Dirigiranje	1	1	1	1	1	1		
19. Tambure ili Harmonika					2	2	2	2
20. Klavir	1	1	1	1	1	1	1	1
21. Sviranje s lista			1	1	1	1	1	1
22. Priređivanje za ansamble					2	2	2	2
23. Povijest glazbe			2	2	2	2	2	2
24. Analiza glazbene lit.			2	2	2	2	2	2
25. Polifonija						2	2	2
26. Harmonija		2	3	3	2			
27. Repetitorij teorije glazbe	2							
28. Solfeggio	2	2	2	2	2	2	2	2
29. Diplomski seminar							1	1
FAKULTATIVNI PREDMETI GRUPA GLAZBOTERAPIJSKIH PREDMETA								
1. Medicina za glazboterapeute					2	2		
2. Metodologija liječenja glazbom					1			
3. Glazboterapijske vježbe					1	2		

U programu je za svaki kolegij navedena koncepcija predmeta i njegovi zadatci. Tako se kao koncepcija predmeta Etnomuzikologija navodi sljedeće: »Sadržaj predmeta kritički uvodi u probleme i rezultate etnomuzikologije u zemlji i svijetu uz pružanje osnovnog pregleda folklorne glazbe u SRH i SFRJ i njezine prisutnosti u širim okvirima cjelokupne glazbene djelatnosti u našoj zemlji« (1984, 72). Zadatci predmeta su: »upoznavanje domaće folklorne tradicijske glazbe teorijski i praktički, tj. uz zvučne primjere i ilustraciju narodnog instrumentarija, te vlastito izvođenje izabranih zapisa folklorne glazbe i uvođenje u najjednostavnije oblike njezinih zapisa« (1984, 72).

Kao koncepcija kolegija Dirigiranje navodi se »razvijanje manuelne tehnike dirigiranja na teorijskim osnovama i s uputama za rad s ansamblima« (1984, 72). Zadaci predmeta formulirani su kao »osposobljavanje za praktični rad sa školskim, amaterskim i sličnim zborovima i orkestrima (1984, 72).

Koncepcija kolegija Osnove vokalne tehnike formulirana je na sljedeći način: »Pri pristupu izučavanja vokalne umjetnosti dati studentu osnovne smjernice; u detaljima razvoja vokalne umjetnosti prikazati i protumačiti fundamentalne principe pjevačke umjetnosti počevši od stare talijanske škole pjevanja 17. stoljeća; dalje analizirati sve elemente ljudskog glasa (kako anatomske tako fiziološke) i pjevačke tehnike tokom svih glazbenih razdoblja; u toku razrade glazbenih perioda ukazivati na osobitosti tretiranja ljudskog glasa s tumačenjem svih poznatih tehnika pjevanja; objasniti stručne termine u nastavi solopjevanja; približiti studentu složenu problematiku vezanu uz školovanje glasa« (1984, 72). Zadatci kolegija su: »studente upoznati teorijski s pjevačkim instrumentom u cijelosti; praktičnim radom primijeniti teorijsko znanje; analizom glazbene literature uočavati značajke pojedinih glazbenih razdoblja, upoznati stilove i njihove karakteristike s obzirom na pjevačku interpretaciju s posebnim osvrtom na pojedina jezična područja« (1984, 72).

I, konačno, koncepcija Repetitorija teorije glazbe definirana je kao »utvrđivanje elementarnih jedinica s područja glazbene teorije te njihovo proširivanje u skladu sa suvremenim teorijskim tendencijama«, a njegovi zadatci kao »temeljito teorijsko i praktično ovladavanje svim spoznajama iz oblasti glazbene teorije, što je preduvjet uspješnog studija ostalih glazbenih disciplina« (1984, 73).

S osnutkom Umjetničke akademije Sveučilišta u Splitu donesen je novi Nastavni plan i program Odjela za glazbene umjetnosti. Nastavni plan Odsjeka za nastavnički studij (stručni naziv: profesor glazbene kulture) prikazan je u Tablici 2.

Tablica 2. Nastavni plan Odsjeka za nastavnički studij (stručni naziv: profesor glazbene kulture) Umjetničke akademije Sveučilišta u Splitu (1997.)

Nastavni plan: profesor glazbene kulture																
	I. godina				II. godina				III. godina				IV. godina			
	MP	P	S	V	MP	P	S	V	MP	P	S	V	MP	P	S	V
I. OBVEZATNI PREDMET																
4. Solfeggio	1			1	1			1	1			1	1			1
5. Harmonija	2				3											
6. Analitička harmonija									1							
7. Harmonija na klaviru	1				1											
8. Polifonija									2				3			
9. Priređivanje za ansamble									2				2			
10. Glazbeni oblici i stilovi						2				2				2		
11. Upoznavanje instrumenata										1						
12. Povijest glazbe		2				2										
13. Odabr. pogl. iz povijesti glazbe										2						
14. Uvod u etnomuzikologiju										2						
15. Diplomski seminar															1	
16. Klavir	1				1				1				1			
17. Sviranje partitura									1				1			
18. Dirigiranje	1				1				2				2			
19. Zbor	2			2	2			2	2			2	2			2
20. Osnove tehnike pjevanja		2														
21. Met. nast. glazbene kulture						2				2				2		
22. Sem. iz met. glazbene kulture											2				2	
23. Pedagogija		2	1													
24. Psihologija odgoja i obrazovanja		2	1													
25. Didaktika						2	1									
26. Sociologija odgoja i obrazovanja										1	1					
27. Uvod u povijest umjetnosti		2														
28. Strani jezik		1		1		1		1								
29. Tjelesna i zdravstvena kultura				2				2								
II. IZBORNI PREDMETI																
30. Osnove kompozicije									2							
31. Gitara									1				1			
32. Estetika glazbe														2		
33. Osnove crkvene glazbe														2		
34. Psihologija glazbe						2										
35. Jezična kultura		1		1												
36. Osnove informatike														1		1
III. FAKULTATIVNI PREDMETI																
37. Uvod u defektologiju		2														
38. Medicina za glazboterapeute						2										
39. Metodologija liječenja glazbom						1										
40. Glazbenoterapijske vježbe								2								
41. Mediji i management														1		1
42. Tjelesna i zdravstvena kultura				2				2				2				2

Buble je u ovom programu bio nositelj i izvoditelj dvaju kolegija, i to: Uvoda u etnomuzikologiju i Dirigiranja (1 - 4). U nastavnom programu uz svaki kolegij navedeni su njegova svrha i sadržaj, pa se tako kao svrha kolegija Uvod u etnomuzikologiju navodi sljedeće: »Svrha predavanja iz Etnomuzikologije jest da kritički prikaže dosadašnje rezultate i probleme u ovoj grani etnomuzikoloških znanosti, da pruži osnovni pregled folklorne glazbe u Republici Hrvatskoj te da u svijetu suvremenih etnomuzikoloških postulata očituje glazbenu kulturu kao predmet etnomuzikoloških istraživanja. Sadržaj predmeta je: a) Povijesni aspekti folkloru u Europi, definicije i pobliže označavanje pojma folklor, odnosno folklorne glazbe do sredine 20. stoljeća, folklorna glazba-nacionalna glazba, kič-šund, metode znanstvenog istraživanja glazbenog folkloru, slojevi glazbeno-folklornih pojava, stilovi glazbeno-folklornih pojava, prikupljanje terenske i arhivske građe, pregled glazbenog folkloru starije i ponešto novije tradicije u Republici Hrvatskoj. b) Glazbena kultura kao predmet etnomuzikološkog istraživanja, predmet istraživanja, glazba, kultura, glazbena kultura, etnomuzikologija – cilj i svrha, slobodna i spontana glazbena praksa ljudi, formalno organizirana glazbena djelatnost, utjecaj mass-medija na glazbenu kulturu ljudi, istraživanja glazbenih sklonosti ljudi. c) Klapa i klapska pjesma, autohtona glazba Dalmatinske zagore. d) Glazbeni folklorni instrumenti (sažeti pregled) (1997, 30).

Svrha je kolegija Dirigiranja »razvijanje tehnike dirigiranja i osposobljavanja za praktični rad sa školskim, amaterskim i sličnim ansamblima« (1997, 35). Sadržaj predmeta naveden je zasebno za kolegije Dirigiranje 1, Dirigiranje 2, Dirigiranje 3 i Dirigiranje 4 (Dirigiranje 1: »Osnove dirigentskog umijeća: muzikalne i psihofizičke pretpostavke. Način taktiranja – tehnika. Specifičnosti rada s vokalnim ansamblima: glas, rješavanje problema intonacije. Rad s amaterima.«; Dirigiranje 2: »Upoznavanje zbornske literature raznih stilova i epoha. Problemi interperetacije. Analiza i praktično svladavanje skladbi: Gallusa, Palestrine, Lassa, Lukačića, Bachovi koralni, V. Lisinski, I. Zajc i drugi hrvatski autori: Gotovac, Matz, Matetić-Ronjgov. Obrade narodnih pjesama«; Dirigiranje 3: »Vođenje amaterskih pjevačkih zborova. Praktična primjena metoda rada s pjevačkim zborovima. Upoznavanje zbornske literature. Formiranje dječjeg pjevačkog zbora: vrste zborova, odabir članova, metode rada. Obrada adekvatnih skladbi. Rad na impostaciji glasa. Tehnika pjevanja: disanje, artikulacija, registri. Tehnika pjevanja skladbi različita stila i vrste: moteti, madrigali, narodne pjesme, šaljive pjesme. Skladbe modernih autora«; Dirigiranje 4: »Tehničko rješavanje dirigentskih problema u velikim, cikličnim vokalno-instrumentalnim djelima s težištem na zbornsku problematiku« (1997, 35-36).

Godine 2005. na Umjetničkoj akademiji Sveučilišta u Splitu doneseni su novi, reformirani nastavni planovi i programi (<http://www.umass.hr/>). Tako je u pred-diplomskom i diplomskom studijskom programu Glazbene pedagogije Buble nositelj i izvoditelj obveznih kolegija Dirigiranje 1 - 6 i Etnomuzikologija 1 - 2, te izbornog kolegija Dirigiranje (5 - 8). Bublinski kolegiji Tradicijska glazba Dalmacije, Dirigiranje i Etnomuzikologija nalaze se i u preddiplomskom i diplomskom programu glazbene teorije, klavira i pjevanja.

DOKTORSKI STUDIJ ETNOMUZIKOLOGIJE – SPOJ ZNANSTVENE I GLAZBENO-PEDAGOŠKE DJELATNOSTI

Spajajući svoju znanstvenu i glazbeno-pedagošku vokaciju, Buble je na Umjetničkoj akademiji Sveučilišta u Splitu utemeljio Sveučilišni poslijediplomski studij etnomuzikologije. Osmišljavajući program tog studija, Buble polazi od definicije glazbene kulture kao svekolike glazbene djelatnosti koja se manifestira u glazbenom životu pojedinaca.

Doktorski studij Etnomuzikologije nudi studijski program za stjecanje znanstvenog stupnja doktora etnomuzikoloških znanosti. Primjenjujući teorijski koncept razvijen u društvenim znanostima i testirajući ga unutar predmeta etnomuzikoloških istraživanja, ovaj poslijediplomski studij omogućuje alternativni pristup studiju tradicionalne glazbe, popularne glazbe i svjetske glazbe, i to povezujući spoznaje iz područja antropologije, kulturoloških studija, humanističkih i društvenih studija te drugih relevantnih područja glazbe.

Studijski program temelji se na teoriji i povijesti etnomuzikologije, etnomuzikološkim istraživanjima i terenskom radu, proučavanju i stjecanju znanja o glazbama svijeta, povijesti europske narodne glazbe, hrvatskoj narodnoj glazbi, estetici glazbe, identitetu i društvu te kulturnoj antropologiji. Riječ je o znanstveno-istraživačkom studiju, što znači da je studij organizacijski vezan uz neposredni istraživački rad polaznika studija, to jest, da se studij odvija tijekom i unutar procesa istraživačkog rada na znanstveno-istraživačkim projektima te da se u realizaciji programa osobito koristi intenzivan individualni mentorski rad koji je usmjeren na uže znanstveno područje interesa studenta. Polaznici poslijediplomskog doktorskog studija angažirani su u znanstveno-istraživačkom radu, pisanju znanstvenih izvješća, znanstvenih članaka, organiziranju znanstvenih ekspertnih baza znanja, izlaganju na znanstvenim skupovima i u nastavnom radu. Doktorski studij organiziran je tako da pruža i omogućuje vođenje (mentorstvo) i praćenje (akademski nadzor) studenata, a utemeljen je na individualnim kurikulumima koji se izrađuju za svakog pojedinog polaznika/cu (<http://www.umas.hr/doktorski-studiji/etnomuzikologija/>).

UMJESTO ZAKLJUČKA

Rezimirajući Bublina glazbeno-pedagošku i znanstvenu aktivnost, možemo zaključiti da je riječ o izuzetno kvalitetnom i polivalentnom glazbeniku, znanstveniku i glazbenom pedagogu. Gotovo da je nemoguće utvrditi u kojem je području Buble uspješniji. On je vrlo plodan znanstvenik koji u sebi sjedinjuje praktičnost terenskog istraživača s erudicijom znanstvenika, a sve to oplemenjuje umjetničkom aumom.

S druge strane, u svojstvu glazbenog pedagoga Buble je kreirao nove i unaprijedio postojeće nastavne programe i cjelokupnu visokoškolsku glazbenu nastavu.

Odgovorio je velik broj glazbenih znanstvenika i glazbenih praktičara, nesebično im pružajući znanja i sposobnosti koje posjeduje.

LITERATURA

- Baldwin, Elaine, Longhurst, Brian, McCracken, Scott, Ogborn, Miles, and Smith, Greg (1999). *Introducing Cultural Studies*. London: Prentice Hall Europe.
- Buble, Nikola (1985). *Vokalna folklorna glazba Trogira i Donjih Kaštela od 1875. -1975.*, sv. I. Omiš: Festival dalmatinskih klapa.
- Buble, Nikola (1988). *Glazbena kultura stanovnika trogirске općine*. Trogir: Muzej grada Trogira.
- Buble, Nikola (1997). *Glazba kao dio života. Etnomuzikološke teme*. Split: Umjetnička akademija Sveučilišta u Splitu. Trogir: Matica hrvatska ogranak Trogir.
- Buble, Nikola (2004). *Kulturološki pristup glazbi*. Split: Umjetnička akademija Sveučilišta u Splitu, Ogranak Matice hrvatske Split.
- Delegatske informacije. Visoko obrazovanje*. Poseban broj: 5. Studeni 1984. Zagreb: Samoupravna interesna zajednica usmjerenog obrazovanja u djelatnosti obrazovanja, znanosti, kulture i fizičke kulture SR Hrvatske.
- Elaborat Umjetničke akademije Sveučilišta u Splitu* (1997). Split: Umjetnička akademija Sveučilišta u Splitu.
- <http://www.umas.hr/doktorski-studiji/etnomuzikologija> (12. 2. 2015.)
- <http://www.umas.hr/wp-content/uploads/2008/07/glasovir-diplomski.pdf> (16. 2. 2015.)
- <http://www.umas.hr/wp-content/uploads/2008/07/glasovir-preddiplomski.pdf> (16. 2. 2015.)
- <http://www.umas.hr/wp-content/uploads/2008/07/glazbena-kultura-diplomski.pdf> (16. 2. 2015.)
- <http://www.umas.hr/wp-content/uploads/2008/07/glazbena-kultura-preddiplomski.pdf> (16. 2. 2015.)
- <http://www.umas.hr/wp-content/uploads/2008/07/glazbena-teorija-diplomski.pdf> (16. 2. 2015.)
- <http://www.umas.hr/wp-content/uploads/2008/07/glazbena-teorija-preddiplomski.pdf> (16. 2. 2015.)
- <http://www.umas.hr/wp-content/uploads/2008/07/solo-pjevanje-diplomski-2013-n.pdf> (16. 2. 2015.)
- <http://www.umas.hr/wp-content/uploads/2008/07/solo-pjevanje-preddiplomski-2013-n.pdf> (16. 2. 2015.)
- <http://zprojekti.mzos.hr/page.aspx?pid=96&lid=1> (12. 2. 2015.)
- Marić, Mirna (2001). *Melodija urbane pučke pjesme. Dalmatinska tradicionalna klapska pjesma*. Rijeka: Izdavački centar Rijeka.
- Milin-Ćurin, Vedrana (1998). Studij glazbe u Splitu. Od Više pedagoške škole do Umjetničke akademije. *Bašćinski glasi*, 7, 261-298.
- Tomić-Ferić, Ivana (2009). Glazbeno školstvo u Splitu – od općinske glazbene škole (1867.) do Umjetničke akademije (1997). *Baština*, 35, 283-302.
- Williams, Raymond (1983). *Keywords: A Vocabulary of Culture and Society*. London: Fontana.

SUMMARY

NIKOLA BUBLE IN THE CONTEXT OF HIS SCHOLARLY AND MUSIC-PEDAGOGICAL WORK

Summarising Buble's music-pedagogical and scholarly activity, we can conclude that he is an extremely high-quality and versatile musician, scholar and music pedagogue. It is almost impossible to determine in which area Buble is more successful. He is a very prolific scholar who combines the practicality of a field researcher with the erudition of an academic, and enriches it all with an artistic aura.

On the other hand, in his capacity as a music pedagogue, Buble created new and improved existing teaching programmes and the entire higher education music teaching. He educated a large number of music researchers and music practitioners, selflessly providing them with the knowledge and abilities he possesses.

Keywords: Nikola Buble, Art Academy in Split, music pedagogy, doctoral study, ethnomusicology.